

[P. Munch.]

Afkastning forstaaer 4—5 pCt., saa kan han gaa videre og sige, at selve de Formuer, som har en meget høj Afkastning, er der her Tale om at bringe en betydelig Lettelse; i hvert Fald op til 8 pCt. kan man faa en klækkelig Lettelse gennem det Lovforslag, her foreligger.

Med Hensyn til Selskabsbeskatningen sagde den højtærede Minister ikke meget ud over dette, at Erhvervene gerne vilde have den ændret. Den højtærede Minister bragte ikke de Eksempler, jeg bad om, men de kan maaske komme senere i Udvalget. Det, der her er ganske klart, er, at det kun er en ganske snæver Kreds, denne Begunstigelse kommer til at tilfalde, og at det er den bestemte Gruppe af Selskaber, som ikke har dette Behov, fordi det er de Selskaber, der i Forvejen er saa kapitalstærke og saa stærkt konsoliderede, at der ikke ligger nogen Samfundsinteresse i at drive dem væsentlig videre frem i den Henseende, end de af Hensyn til deres egne almindelige Interesser har al mulig Grund til at gaa.

Ellers er det jo klart, at baade den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Holstein fortrinsvis lægger Vægten paa Sammenligningen med andre Lande. Den højtærede Minister mente, at selv om man tog Indkomstskatten med, var det ogsaa værre her end andre Steder. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Omtrent her som andetsteds!) Omtrent her som andetsteds vilde det saa blive, formodentlig efter det nye Lovforslag. Og det er jo muligt, at det kan regnes ud for adskilliges Vedkommende. Der hører dog noget til, før vi her naar op til de 40 pCt. i Indkomstskat, som for en meget stor Del af Indkomsterne er det gældende i Tyskland, og der hører ogsaa noget til, før vi med Hensyn til Indkomstskatten naar lige saa højt op, som man er i England.

Jeg tror altsaa, at der her dog meget vel kan peges paa, at Forholdene ikke er saadanne, at de opmuntrer til en saadan Ændring af vor Skattelovgivning som den, den højtærede Finansminister her er Talsmand for. Men for øvrigt, vi er nu en Gang paa adskillige Omraader her i Danmark naaet længere frem i den Retning, som vi anser for ønskværdig, med Hensyn til en demokratisk Ordning af vort Samfund, med Hensyn til en ligeligere Fordeling af Værdierne i dette Land end andetsteds, og vi for vort Vedkommende ønsker ikke en reaktionær Bevægelse, der skal føre Danmark tilbage til det Standpunkt, som man

staaer paa i Lande, der i saa Henseende er mindre fremskredne end Danmark.

Det var ogsaa et af Hovedpunkterne i den højtærede Finansministers Udtalelser, at Nedskeringslovene i Fjor dog ikke gjorde den sociale Lovgivning herhjemme ringere, end den er andre Steder. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: At vi absolut er i Spidsen!). At vi absolut er i Spidsen? Ja, det kan vi jo altid diskutere; jeg er nu ikke helt sikker paa, at vor Arbejdsløshedslovgivning efter Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp er i Spidsen paa dette Omraade i Sammenligning med Lovgivning andre Steder. Der er nogle Steder, hvor den er ringere, der turde være andre Steder, hvor den i hvert Fald holder Maal med vor, og nogle Steder vel endda, hvor den er bedre. Det er jo vanskeligt her at drage Sammenligninger og gøre det med blot nogenlunde Retfærdighed.

Men ogsaa i den Henseende ønsker jeg at sige, at hvis vi er kommet frem med Hensyn til social Lovgivning, hvis Samfundsvilkaarene her til Lands har muliggjort dette, saa kan det dog ikke være Opgaven nu at glide baglæns og komme hen i Bagtroppen i Stedet for at have været i Fortroppen eller komme paa Siden med dem, der staaer blot nogenlunde midt i.

Det er utvivlsomt, at Danmark ved Aaret 1914 socialt stod gunstigere end de allerfleste andre Lande, med bedre Vilkaar for den brede Befolkning, end man kendte det næsten alle andre Steder. Vi kom dernæst gunstigere gennem Krigen med Hensyn til vore økonomiske Vilkaar baade for Staten og for Borgerne, mindre rokkede end saa godt som alle andre Lande, ogsaa de andre neutrale Lande. Vi er gledet tilbage i Tiden efter Krigen paa Grund af mægtige Fejl paa det ene og det andet Omraade i Ledelsen og i de økonomiske Vilkaar i dette Land. Men alligevel forekommer det mig, at vi ikke skulde opgive den Mulighed at hævde vor Stilling som et af de Lande, hvor de brede Lag har de bedste Vilkaar.

Jeg tror, at hvis man vilde sætte Kræfterne ind paa, ikke den Omfordeling af Godterne, som den højtærede Regering synes at være helt optaget af, men den Fremme af nyttigt Arbejde her i Landet, som burde være Hovedopgaven, saa vilde man kunne naa dertil. Men Vejen dertil gaar ganske vist ikke gennem Lovforslag af den Beskaffenhed, her er Tale om.

Jeg kan erkende, at for de Millionærer, om hvilke Ministeren har talt, og om hvilke det ærede Medlem Hr. Holstein talte i Gaar, kan det være haardt, at et Lands Lovgiv-